

ارائه یک روش آزمون مبتنی بر مدل در سطح معماری نرم افزار با استفاده از آتاماتای تیمی

سمانه واعظ دلیلی^۱، سید مهران شرفی^۲

^۱ دانشکده مهندسی کامپیوتر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد، s_vaez@sco.iaun.ac.ir

^۲ دانشکده مهندسی کامپیوتر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد، Mehran_sharafi@iaun.ac.ir

چکیده

در یک سیستم مبتنی بر مؤلفه، صحت سیستم وابسته به درستی تک تک مؤلفه‌ها و تعاملات بین آنهاست. در این سیستم‌ها اگر فرض کنیم، هر کدام از مؤلفه‌ها به صورت صحیح کار می‌کنند، بعضی از خطاها ممکن است، هنگامی به وجود آیند که مؤلفه‌ها یکپارچه می‌شوند. آزمون مبتنی بر مدل، روشی نوین است، که با ایجاد خودکار نمونه‌های آزمون از مدل رفتاری سیستم، خطاها را کشف می‌کند. در این مقاله، با استفاده از آزمون مبتنی بر مدل، صحت تعاملات و ارتباطات مؤلفه‌ها مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. در روش پیشنهادی، از توصیفات نیمه رسمی معماری نرم افزار به عنوان مدل رفتاری سیستم استفاده می‌شود؛ برای ایجاد خودکار نمونه‌های آزمون، توصیفات معماری نرم افزار با آتاماتای تیمی رسمی می‌شوند. از توصیفات رسمی معماری نرم افزار مجموعه‌ای از نمونه‌های آزمون استخراج می‌شوند. این نمونه‌های آزمون، قابلیت اجرا در سیستم را ندارند، بنابراین به نمونه‌های آزمون واقعی تبدیل می‌گردند. در نهایت هم الگوریتمی برای آزمون مرکب در سیستم‌های مبتنی بر مؤلفه ارائه می‌شود. اعمال راهکار پیشنهادی روی یک سیستم منابع انسانی نمونه «منابع انسانی امین»، نشان می‌دهند که روش پیشنهادی نقش بسزایی در بهبود چالش‌های آزمون نرم افزار ایفا می‌کند.

کلمات کلیدی

آزمون نرم افزار، آزمون مبتنی بر مدل، معماری نرم افزار، آتاماتای تیمی

۱- مقدمه

در سال‌های اخیر، استفاده از معماری در سطوح مختلف آزمون نرم افزار افزایش یافته است، زیرا معماری نرم افزار به عنوان اولین محصول طراحی بهترین تجرید از سیستم را توصیف می‌کند.

در مرجع [10] محققان روشی برای آزمون جریان داده و جریان کنترل در سطح معماری نرم افزار پیشنهاد کرده‌اند. این محققان روابطی بین عناصر معماری تعریف کرده و از آنها برای آزمایش مسیرهای معماری استفاده نموده‌اند. در مرجع [6] نویسندگان از توصیفات معماری نرم افزار، در آزمون رگرسیون استفاده کرده‌اند. این نویسندگان از معماری نرم افزار برای کاهش هزینه آزمون نرم افزار در هنگام تغییر سیستم بهره می‌برند.

در مرجع [7] نویسندگان از معماری نرم افزار در آزمون سطح تجمیع برای سیستم‌های همروند بهره برده‌اند. در مرجع [8] با استفاده از سیستم گذارهای برچسب دار، معماری نرم افزار توصیف می‌شود و سپس نمونه‌های آزمون انتزاعی از توصیفات رسمی معماری نرم افزار استخراج می‌گردد، در نهایت، نمونه‌های آزمون انتزاعی برای اجرای آزمایش به نمونه‌های آزمون واقعی تبدیل می‌شوند.

آزمون نرم افزار، رفتارهای اجرایی برنامه را که توسط مجموعه‌ای از نمونه‌های آزمون^۱ انتخاب شده‌اند، در برابر رفتارهای مورد انتظار، ارزیابی می‌کند [2]. هدف از آزمون نرم افزار، کشف خطاهاست.

آزمون نرم افزار نقش بسیار مهمی در کیفیت نرم افزار ایفا می‌کند. با پیچیده‌تر شدن سیستم‌های نرم افزاری، فرآیند آزمون نرم افزار نیز پیچیده‌تر شده و به تدریج به عنوان یک فرآیند پرهزینه و زمان بر، ظهور یافته است. به همین دلیل است که راه حل‌های زیادی برای خودکارسازی فرآیند آزمون نرم افزار مطرح شده است.

با ظهور توصیفات نرم افزار، گد، تنها منبع برای آزمون نرم افزار نیست، بلکه توصیفات نرم افزار نیز می‌توانند برای این منظور استفاده شوند.

معماری نرم افزار^۲ یک محصول نرم افزاری را براساس مؤلفه (عناصر محاسباتی)، اتصالات (عناصر ارتباط دهنده) و پیکربندی (سازمان کلی) توصیف می‌کند [3].

ارائه شده‌اند، و فرض بر آن است که این توصیفات در چرخه‌ی حیات نرم‌افزار ایجاد شده‌اند و در روش پیشنهادی صرفاً از آنها استفاده می‌شود.

آتاماتای تیمی^[9] یک مدل مبتنی بر آتاماتا است، که به جهت ویژگی‌های منحصر به فردی که دارد، برای توصیف معماری نرم‌افزار مناسب است [13]. در روش پیشنهادی آتاماتای تیمی منحصر به فرد، برای رسمی‌سازی معماری نرم‌افزار تعریف می‌شود.

بعد از رسمی‌سازی معماری نرم‌افزار، نمونه‌های آزمون از معماری نرم‌افزار استخراج می‌گردند؛ نمونه‌های آزمون حاصل از توصیفات معماری نمونه‌های آزمون انتزاعی^۸ نامیده می‌شوند. از طریق اصلاح و پالایش نمونه‌های آزمون انتزاعی، نمونه‌های آزمون واقعی ایجاد می‌شود. نمونه‌های آزمون واقعی را می‌توان روی سیستم اجرا کرد و نتایج اجرا را مشاهده و تحلیل کرد.

ساختار این مقاله بدین شرح است: در بخش دوم روش پیشنهادی شرح داده می‌شود. در بخش سوم، یک سیستم منابع انسانی نمونه با استفاده از روش پیشنهادی آزمایش می‌شود. الگوریتمی برای آزمون مرکب در سیستم‌های مبتنی بر مؤلفه در بخش چهارم ارائه می‌شود. نتیجه‌گیری و کارهای آینده هم در بخش چهارم ذکر می‌شود. در پایان هم مراجع استفاده شده در این مقاله معرفی می‌شوند.

۲- روش پیشنهادی

در روش پیشنهادی فرض بر آن است که معماری نرم‌افزار به صورت UML2.0 در سیستم موجود است و نمودارهای ترتیب^۱ و مؤلفه‌ی^{۱۰} UML2.0 به ترتیب جنبه‌های رفتاری و ساختاری معماری نرم‌افزار را توصیف می‌کنند. همچنین رفتار داخلی مؤلفه‌ها بصورت نمودارهای ماشین وضعیت^{۱۱} در مستندات سیستم موجود است و آتاماتای تیمی SA-TA برای مدلسازی اتصالات اسمبلی^{۱۲} [14] ارائه می‌شود. برای اتصالات وکالتی^{۱۳} [14] بین مؤلفه‌ها الگوریتم رسمی-سازی ترکیبی در بخش چهارم ارائه خواهد شد. مراحل روش پیشنهادی بدین شرح است:

۲-۱- مرحله اول: استخراج توصیفات معماری نرم‌افزار

با توجه با سناریوهای کاربر

در هر سیستم نرم‌افزاری آزمون کامل امکان پذیر نیست [5] و آزمون-گیرنده، قادر به ارزیابی بخشی از سیستم خواهد بود. در روش پیشنهادی قسمتهایی از سیستم که از نظر کاربر مهم‌تر هستند، ارزیابی می‌شوند. در روش پیشنهادی، با استفاده از سناریوهای کاربر قسمتهای مهم‌تر معماری نرم‌افزار استخراج و رسمی می‌شوند. سناریوهای کاربر، با زبان طبیعی و معمولاً غیررسمی بیان می‌شود. تفسیر سناریوی کاربر و استخراج جنبه‌های ساختاری و رفتاری معماری نرم‌افزار متناسب با سناریوی کاربر بر عهده‌ی معمار نرم‌افزار خواهد بود. معمار نرم‌افزار، برای هر سناریوی کاربر نمودار ترتیب و

یک سیستم مبتنی بر مؤلفه، از کنار هم قرار گرفتن مؤلفه‌ها به وجود می‌آید و گاهی اوقات، سازندگان حتی از جزئیات مؤلفه‌ها نیز بی-اطلاعند. اگر فرض کنیم که هر مؤلفه بصورت صحیح کار می‌کند، برای صحت سیستم، هر مؤلفه باید بصورت صحیح سرویس‌های مورد نیاز را از مؤلفه‌های دیگر درخواست کرده و سرویس‌ها را بصورت صحیح برای مؤلفه‌های دیگر فراهم نماید. به دلیل آن که در یک سیستم مبتنی بر مؤلفه، ارتباطات و تعاملات گسترده‌ای وجود دارد، آزمون نرم‌افزار، با چالش‌های زیادی روبرو خواهد بود.

امروزه، مدلسازی، نقش حیاتی در فرآیند ایجاد نرم‌افزار بر عهده دارد. به دلیل اهمیت بهره‌برداری از مدل‌ها و سودمندی آنها، روشهای گوناگونی پیشنهاد شده‌اند که از مدل‌ها در آزمون نرم‌افزار استفاده می-نمایند. به این روش‌ها در ادبیات آزمون نرم‌افزار، آزمون مبتنی بر مدل^۵ گفته می‌شود [4]. آزمون مبتنی بر مدل، روشی است که مقابله با تمامی چالش‌های آزمون نرم‌افزار را نوید می‌دهد. آزمون مبتنی بر مدل با استفاده از یک مدل مرجع، صحت سیستم را مورد ارزیابی قرار می-دهد. آزمون مبتنی بر مدل، از طریق توصیفات رسمی مدل، قادر به خودکارسازی فرآیند آزمون نرم‌افزار خواهد بود. هر چه مدل مرجع سیستم را بهتر توصیف کند، آزمون مبتنی بر مدل بهتر ایفای نقش خواهد کرد.

مهمترین، مزیت آزمون مبتنی بر مدل در برابر سایر مدل‌ها ایجاد خودکار نمونه‌های آزمون است و مهمترین نقص آزمون مبتنی بر مدل این است که ساختار و توصیفات مدل مرجع باید به صورت رسمی موجود باشد [4].

محققان در [11] روشی نوین برای ایجاد نمونه‌های آزمون ارائه کرده-اند. آنها از توصیفات رسمی معماری نرم‌افزار در آزمون مبتنی بر مدل، استفاده نموده‌اند. در این روش پیشنهادی، توصیفات معماری نرم‌افزار در ابتدا به صورت acme [12] هستند و برای ایجاد نمونه‌های آزمون، توصیفات معماری نرم‌افزار با شبکه‌های پتری رسمی می‌شود. در این مقاله، از معماری نرم‌افزار به عنوان مدل مرجع در آزمون مبتنی بر مدل استفاده می‌شود که ایده‌ی اصلی آن از مرجع [11] الهام گرفته شده‌است.

با وجود آن که توصیفات رسمی، قابلیت خودکارسازی در آزمون نرم-افزار را فراهم می‌کنند، اما اکثر افراد تعاریف ساده و نیمه-رسمی را ترجیح می‌دهند. فرم رسمی مدل‌ها بندرت در فرآیند ایجاد نرم‌افزار مور استفاده قرار می‌گیرد و معمولاً فرم نیمه-رسمی مدل‌ها در چرخه‌ی حیات نرم‌افزار ایجاد می‌شود.

UML^{۱۵} [15] یکی از زبان‌های استاندارد مدلسازی است که توسط دامنه‌ی وسیعی از سازندگان نرم‌افزار مورد استفاده قرار می‌گیرد، نمودارهای UML از قابلیت درک بالایی برخوردارند، همچنین نگارش-های جدید UML آن را برای توصیفات معماری نرم‌افزار مناسب‌تر ساخته‌است.

به جهت کاربردی بودن روش پیشنهادی، از توصیفات نیمه-رسمی معماری نرم‌افزار بهره‌مند می‌شویم که به کمک نمودارهای UML2.0

در هنگام درخواست کردن و یا فراهم کردن سرویس در این وضعیت‌ها قرار می‌گیرد.

در این مرحله، هر ماشین وضعیت به مؤلفه آتاماتا مدل می‌شود و آتاماتای تیمی منحصر به فرد SA-TA از همزمانی بین مؤلفه‌های آتاماتا با توجه به تعاملات مؤلفه‌ها در معماری نرم‌افزار بدست می‌آید. البته این نکته قابل ذکر است که ایجاد آتاماتای تیمی برای هر سناریو بصورت جداگانه انجام خواهد شد. در این‌جا لازم است بعضی از نمادهایی که در رسمی‌سازی معماری نرم‌افزار، استفاده شده‌است معرفی شوند.

۲-۲-۱- نمادها

فرض کنید که N مجموعه‌ای اعداد طبیعی مثبت را نشان می‌دهد و مجموعه‌ای $\{1, 2, \dots, l\}$ ، مجموعه‌ای اندیس‌ها را نمایش می‌دهد که $l \subseteq N$ است. آنگاه ضرب کارتین بصورت $\prod_{i \in l} V_i$ نشان داده می‌شود و $proj_j: \prod_{i \in l} V_i \rightarrow V_j$ بصورت تابعی از V_i به روی V_j است، به طوری که $proj_j((a_1, \dots, a_n)) = a_j$ است.

۲-۲-۲- توصیف هر مؤلفه سیستم به صورت مؤلفه آتاماتا

در روش پیشنهادی، هر ماشین وضعیت بصورت یک مؤلفه‌ای آتاماتا مدل می‌شود. هر مؤلفه‌ای آتاماتا بین کنش‌های ورودی، خروجی و داخلی تمایز قائل می‌شود [9]. بنابراین برای مدل کردن هر ماشین وضعیت به صورت مؤلفه‌ای آتاماتا لازم است، کنش‌های ماشین وضعیت به سه زیرمجموعه‌ای ورودی، خروجی و داخلی تقسیم شود. این تقسیم بندی بر اساس نمودار ترتیب و نمودار مؤلفه، در تعاریف (۱)، (۲) و (۳) نمایش داده شده‌است. در این تعاریف $\sum_j$ مجموعه‌ای همه‌ی کنش‌ها در ماشین وضعیت j را نمایش می‌دهد و a هم نماینده یکی از کنش‌ها در ماشین وضعیت j است. $\sum_{j, inp}$ نماد مجموعه‌ای کنش‌های ورودی مؤلفه‌ای آتاماتای j و $\sum_{j, out}$ مجموعه‌ای کنش‌های خروجی مؤلفه‌ای آتاماتای j را نمایش می‌دهد. در صورتی که کنشی، کنش ورودی یا خروجی نباشد آن کنش، کنش داخلی در نظر گرفته می‌شود و با $\sum_{j, int}$ نمایش داده می‌شود.

نمودار مؤلفه‌ی UML2.0 را از توصیفات معماری نرم‌افزار استخراج می‌کند.

در روش پیشنهادی برای رسمی کردن توصیفات معماری نرم‌افزار هر نمودار مؤلفه UML2.0 به صورت (UcomponentsCD, Uassemblyconnector) تعریف می‌شود. که UcomponentsCD مجموعه‌ی متناهی از مؤلفه‌ها در نمودار مؤلفه و Uassemblyconnector نماد اتصالات اسمبلی بین مؤلفه‌هاست. اتصالات اسمبلی نیز به صورت (C_r, C_p, I) تعریف می‌شود که C_p مؤلفه‌ی فراهم‌کننده C_r و I مؤلفه‌ی درخواست کننده C_r است.

هر نمودار ترتیب UML2.0 به صورت (UcomponentsSD, Stimuli) تعریف می‌شود که UcomponentsSD مجموعه‌ی متناهی از مؤلفه‌ها در نمودار ترتیب است و Stimuli به صورت (Uassemblyconnector, Msg) خواهد بود، همان اتصالات اسمبلی است و Msg پیام بین مؤلفه‌ها در نمودار ترتیب است. این توصیفات در ابتدا در [۱] مطرح شده است و ما برای رسمی‌سازی معماری نرم‌افزار آنها را بهبود داده‌ایم.

۲-۲-۲- مرحله دوم: رسمی‌سازی معماری نرم‌افزار توسط آتاماتای تیمی

آتاماتای تیمی از مجموعه‌ای از مؤلفه‌های آتاماتا^{۱۶} تشکیل شده‌است و مؤلفه‌های آتاماتا با یکدیگر تعامل برقرار می‌کنند و آتاماتای تیمی را تشکیل می‌دهند. در تعاملات بین مؤلفه‌ها، شرکت حداقل یک مؤلفه آتاماتا در همزمانی کنش مشترک کافی است و همزمانی‌های بین مؤلفه‌ها به صورت خاص تعریف نمی‌شود، بلکه در همزمانی کنش مشترک مجموعه‌ای از آتاماتای تیمی تعریف می‌شود که در همزمانی کنش‌های مشترک متفاوت هستند. این ویژگی، قابلیت توصیف هر نوع تعاملی را بین مؤلفه‌های آتاماتا فراهم می‌کند و آتاماتای تیمی را برای توصیف معماری نرم‌افزار مناسب می‌سازد. بنابراین برای ایجاد یک آتاماتای تیمی منحصر به فرد همزمانی‌های خاصی باید انتخاب شود. تعریف آتاماتای تیمی در حوزه‌ی این مقاله نمی‌گنجد و خوانندگان برای درک بیشتر می‌توانند به [9] مراجعه کنند.

در مرجع [۱] الگوریتم UML2TA برای تبدیل توصیفات نیمه-رسمی معماری نرم‌افزار به آتاماتای تیمی ارائه شده‌است. اما در این الگوریتم وضعیت هر مؤلفه آتاماتا فقط با یک سناریوی کاربری در نظر گرفته می‌شود، در حالی که هر مؤلفه در هنگام آزمون نرم‌افزار ممکن است به مؤلفه‌های دیگری غیر از مؤلفه‌های سناریو سرویس بدهد یا سرویس درخواست کند، بنابراین در روش پیشنهادی رفتارهای داخلی هر مؤلفه به صورت نمودارهای ماشین وضعیت، در نظر گرفته می‌شود که وضعیت‌ها در ماشین وضعیت حالت‌های بالقوه‌ای هستند که مؤلفه

آتاماتاها غیر قابل مشاهده خواهند بود. از این ایده، بعداً برای استفاده از آتاماتای تیمی به عنوان مؤلفه آتاماتا در سطوح بالاتر در الگوریتم رسمی سازی ترکیبی استفاده خواهیم کرد.

$$\tau^{SA} = (\prod_{i \in I} Q_i, (\sum_{inp}, \sum_{out}, \sum_{int}), \delta, \prod_{i \in I} I_i)$$

$$\sum_{int} = (\bigcup_{i \in I} \sum_{i,int}) \cup \sum_{com}$$

$$\sum_{out} = (\bigcup_{i \in I} \sum_{i,out}) \setminus \sum_{com}$$

$$\sum_{inp} = (\bigcup_{i \in I} \sum_{i,inp}) \setminus \sum_{com}$$

if $a \in \sum_{int}$, $\delta_a = \Delta_a(\delta)$

if $a \in \sum_{ext}$

$$\delta_a = \{(q, q') \in \Delta_a(\delta) \mid$$

$$proj_{I_{a,out}}^{[2]}(q, q') \in \Delta_a(\{C_i \mid i \in I_{a,out}\}),$$

$$proj_{I_{a,inp}}^{[2]}(q, q') \in \Delta_a(\{C_i \mid i \in I_{a,inp}\})\}$$

(۶) آتاماتای تیمی SA-TA

۲-۳- مرحله سوم: استخراج نمونه های آزمون معماری نرم افزار

در این مرحله نمونه های آزمون از توصیفات رسمی معماری نرم-افزار (آتاماتای تیمی) استخراج می شوند. این نمونه های آزمون، انتزاعی هستند و قابلیت اجرا روی سیستم را ندارند و نیاز به اصلاح و پالایش دارند که در مرحله بعدی انجام خواهد شد. هر نمونه انتزاعی در واقع مسیری روی SA-TA است.

مسیرهای معماری که از آتاماتای تیمی استخراج می شود، گاه بی-نهایت هستند. در روش پیشنهادی، از معیارشمول^{۱۱} برای جلوگیری از تولید بی-نهایت نمونه های آزمون استفاده شده است و سه معیارشمول معرفی می شود.

معیار وضعیت: هر وضعیتی در SA-TA حداقل یکبار پیمایش شود.

معیار گذار: همه گذارها حداقل یکبار پیمایش شوند.

معیار مسیر: همه مسیرها حداقل یکبار پیمایش شوند.

۲-۴- مرحله چهارم: ایجاد نمونه های آزمون واقعی

برای ایجاد نمونه های آزمون واقعی، نگاهی بین مؤلفه ها و کنش های معماری نرم افزار و سطوح پایین پیاده سازی برقرار می گردد. در این مرحله، آزمون گیرنده با درکی که از پیاده سازی دارد. نمونه های آزمون انتزاعی را به توابع و ساختارهای پیاده سازی تبدیل می کند.

۳- نمونه مطالعاتی

سیستم جامع منابع انسانی امین، سیستمی است که برای بکارگیری روش پیشنهادی در این مقاله انتخاب شده است. هدف این سیستم

$$\sum_{j,inp} = \{a \in \sum_j \mid$$

$$\exists s \in stimuli: a \in s.Msg,$$

$$\exists m \in Uassemblyconnector: j \in m.C_p$$

$$j \in UcomponentsSD,$$

$$j \in UcomponentsCD\}$$

(۱) کنش ورودی

$$\sum_{j,out} = \{a \in \sum_j \mid$$

$$\exists s \in stimuli: a \in s.Msg,$$

$$\exists m \in Uassemblyconnector: j \in m.C_r$$

$$j \in UcomponentsSD,$$

$$j \in UcomponentsCD\}$$

(۲) کنش خروجی

$$\sum_{j,int} = \{a \in \sum_j \setminus (\sum_{j,out} \cup \sum_{j,inp})\}$$

(۳) کنش داخلی

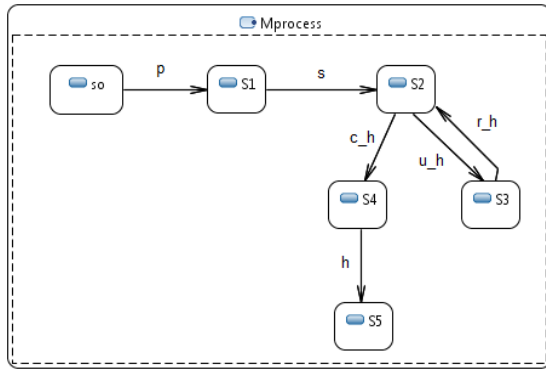
در آتاماتای تیمی کنش های داخلی هر مؤلفه آتاماتا منحصر به فرد است [9]. بنابراین اگر کنش داخلی در یک مؤلفه آتاماتا در کنش های داخلی مؤلفه های دیگر تکرار شد، آن گاه آن کنش داخلی تغییر نام پیدا خواهد کرد. مجموعه ی کنش های تکراری برای هر مؤلفه بصورت تعریف (۴) بیان می شوند.

$$R_j = \{a \in \sum_{j,int} \mid \exists i, j \in I: \exists a \in (\sum_{i,int} \cap \sum_{j,int})\}$$

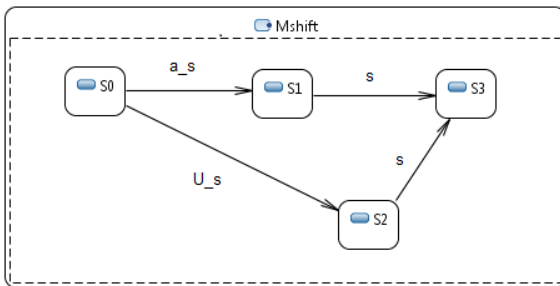
(۴) مجموعه ی کنش های تکراری

۲-۳-۲- ایجاد آتاماتای تیمی

در این مرحله، آتاماتای تیمی SA-TA برای رسمی سازی توصیفات معماری نرم افزار تعریف می شود. که این آتاماتا در تعریف (۶) نمایش داده شده است. در آتاماتای تیمی کنش های داخلی در تعاملات بین مؤلفه ها شرکت نمی کنند و کنش های خارجی (مجموعه ای از کنش های ورودی و خروجی) هستند که تعاملات بین مؤلفه های آتاماتا و پیرامونش را برقرار می کنند. برای ایجاد آتاماتای تیمی SA-TA کنش های خارجی به طریقی انتخاب می شوند که کنش مشترک برای مؤلفه فراهم کننده، نقش ورودی و برای مؤلفه درخواست کننده، نقش خروجی، داشته باشد^{۱۲}. کنش های خارجی در تعریف (۶) با $\sum_{ext}$ نمایش داده شده است و کنش های داخلی برابر فضای کامل گذار^{۱۳} [9] $(\Delta_a(\delta))$ تعریف می شود و در تعریف (۶) با $\sum_{int}$ نمایش داده شده است. فضای کامل گذار مجموعه ای از تعاملات بین مؤلفه های آتاماتا است که حداقل یک مؤلفه آتاماتا در تعاملات کنش مشترک شرکت می کند. $I_{a,inp}$ دامنه ای از مؤلفه ها است که کنش a نقش ورودی را برای آنها ایفا می کند و $I_{a,out}$ دامنه ای از مؤلفه ها است که a نقش خروجی را برای آنها دارد [9]. در SA-TA، کنش های ارتباطی بین مؤلفه ها [9] $(\sum_{com})$ به عنوان کنش داخلی در نظر گرفته می شود، بنابراین، کنش های ارتباطی برای بقیه ی مؤلفه های

شکل (۳): ماشین وضعیت مؤلفه Mprocess

شکل (۴): ماشین وضعیت مؤلفه Mshift

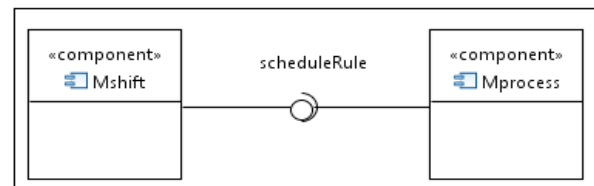
برای ایجاد مؤلفه‌ی آتاماتای Mprocess و Mshift کنش‌های ماشین وضعیت شکل (۳) و (۴) را به سه زیرمجموعه تقسیم می‌کنیم. کنش S در نمودار ترتیب در شکل (۲) موجود است و همچنین مؤلفه‌ی Mprocess و Mshift از جمله‌ی مؤلفه‌های سناریوی شماره ۱ محسوب می‌شود و در نمودار مؤلفه و ترتیب موجود است. همچنین مؤلفه‌ی Mprocess یک مؤلفه‌ی درخواست‌کننده است (با توجه به شکل (۱)) بنابراین طبق تعریف (۲) کنش S یک کنش خروجی است. اما مؤلفه Mshift مؤلفه فراهم‌کننده است، بنابراین طبق تعریف ۱ کنش S برای مؤلفه Mshift کنش ورودی است. مؤلفه Mprocess کنش ورودی ندارد و مؤلفه‌آتاماتا Mshift کنش خروجی ندارد و هر دوی مؤلفه‌ها کنش داخلی ندارند. در ایجاد آتاماتای تیمی مؤلفه-آتاماتای Mprocess را با اندیس ۱ و مؤلفه‌آتاماتای Mshift را با اندیس ۲ در نظر می‌گیریم.

کنش S یک کنش خارجی برای مؤلفه Mshift و Mprocess محسوب می‌شود بنابراین برای ایجاد آتاماتای تیمی SA-TA تعاملات روی این کنش باید به طریقی انجام شود که کنش S برای Mprocess نقش کنش خروجی و برای Mshift نقش کنش ورودی را ایفا کند.

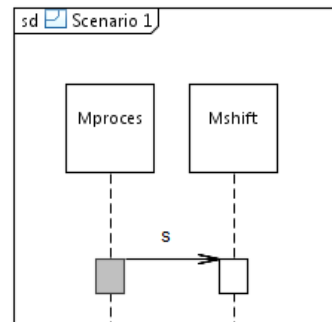
آتاماتای SA-TA حاصل از سناریوی شماره ۱ در شکل (۵) نشان داده شده است در این شکل وضعیت‌ها حاصل ضرب دکارتی وضعیت‌ها در مؤلفه‌آتاماتا Mshift و Mprocess هستند ترتیب آنها هم بر اساس اندیس‌هایی است که برای Mprocess و Mshift در نظر گرفته‌ایم مثلاً در وضعیت (S2, S3) وضعیت مؤلفه‌آتاماتای Mprocess و S3 وضعیت مؤلفه‌آتاماتا Mshift است. در شکل (۵) در گذار

خودکارسازی تمامی فرآیندهای درون سازمانی است و همچنین مدیریت منابع انسانی از طریق ثبت داده‌های کارکنان و پردازش و تفسیر فیلدهای اطلاعاتی می‌باشد. سیستم منابع انسانی آمین، از مجموعه‌ای از مؤلفه‌ها تشکیل شده است که هر کدام از مؤلفه‌ها وظیفه‌ی خاصی را برعهده دارند. همچنین بعضی از مؤلفه‌ها برای انجام وظیفه‌ی خود از زیر مؤلفه‌هایی تشکیل شده‌اند (مؤلفه مرکب^{۲۰}). این سیستم از طریق ارتباطات و تعاملات مؤلفه‌ها سرویس‌های لازم برای کاربران را فراهم می‌کند. همچنین توصیفات معماری نرم‌افزار به صورت UML2.0 در سیستم موجود است. توصیفات معماری نرم‌افزار نحوه‌ی ارتباطات مؤلفه‌ها و زیر سیستم‌های مختلف و همچنین ساختار کلی این سیستم را توصیف می‌کنند. بحث در مورد معماری این سیستم در حوزه‌ی این مقاله نمی‌گنجد.

فرض کنید که کاربر (این کاربر می‌تواند مدیر باشد) می‌خواهد، متابعت کارکنان از قوانین تردد سازمان را با استفاده از سیستم جامع منابع انسانی آمین بررسی کند. این سناریو را شماره ۱ می‌نامیم. با توجه به تفاسیر معمار نرم‌افزار از سناریوی شماره ۱ نمودار مؤلفه مطابق شکل (۱) و نمودار ترتیب مطابق شکل (۲) خواهد بود.

شکل (۱): نمودار مؤلفه سناریوی شماره ۱

شکل (۲): نمودار ترتیب سناریوی شماره ۲

ماشین‌های وضعیت مؤلفه‌های موجود در سناریوی شماره ۱ در شکل‌های (۳) و (۴) نشان داده شده است.

۴- آزمون مرکب

در سیستم‌های مبتنی بر مؤلفه، گاهی بعضی از مؤلفه‌ها از چندین مؤلفه‌ی درونی مرتبط با یکدیگر، تشکیل شده است. در ادبیات آزمون نرم‌افزار، چنین مؤلفه‌هایی، مؤلفه‌های مرکب و آزمون چنین سیستم‌هایی آزمون مرکب^{۲۲} نامیده می‌شود.

در سیستم‌های مرکب ارتباطات گسترده و پیچیده‌ای وجود دارد؛ از یک طرف، ارتباطات بین مؤلفه‌ها (ارتباطات اسمبلی) و از طرف دیگر، ارتباطات هر مؤلفه‌ی مرکب با زیرمؤلفه‌هایش (ارتباطات وکالتی)، پیچیدگی تعاملات را بیشتر کرده است. برای ایجاد آتاماتای تیمی، در سیستم‌های مرکب الگوریتمی ارائه خواهد شد، که برای کاهش پیچیدگی، مؤلفه‌ها در سطوح مختلف سازمان دهی و بصورت سلسله‌مراتبی رسمی می‌شوند. این الگوریتم را "رسمی‌سازی ترکیبی" نامیده-ایم.

هر آتاماتای تیمی را می‌توان به عنوان یک مؤلفه‌ی آتاماتا در نظر گرفت [9]. از این خاصیت در الگوریتم رسمی‌سازی ترکیبی برای ایجاد آتاماتای تیمی استفاده شده است. همچنین با توجه به اینکه در آتاماتای SA-TA کنش‌های ارتباطی غیرقابل مشاهده برای مؤلفه‌های دیگر تعریف شده است، از هر SA-TA به عنوان یک مؤلفه‌ی آتاماتا در سطوح بالاتر استفاده می‌شود. بنابراین، هر مؤلفه‌ی مرکب به عنوان یک مؤلفه‌ی آتاماتا با مؤلفه‌های دیگر ارتباط برقرار می‌کند.

برای نمایش ارتباطات بین مؤلفه‌های مرکب و زیر مؤلفه از گراف مؤلفه استفاده می‌شود. گراف مؤلفه، معماری سیستم را از جنبه‌ی ترکیب‌پذیری نمایش می‌دهد، در این گراف گره‌ها، مؤلفه‌های سیستم و لبه‌ها ارتباطات بین مؤلفه‌های مرکب و زیر مؤلفه‌ها را نشان می‌دهد. برای ایجاد گراف مؤلفه، از نمودار مؤلفه UML2.0 استفاده می‌شود. گراف مؤلفه بصورت زیر تعریف می‌شود.

$Component - Graph = (Ucomponent sCD, Rcomposite)$

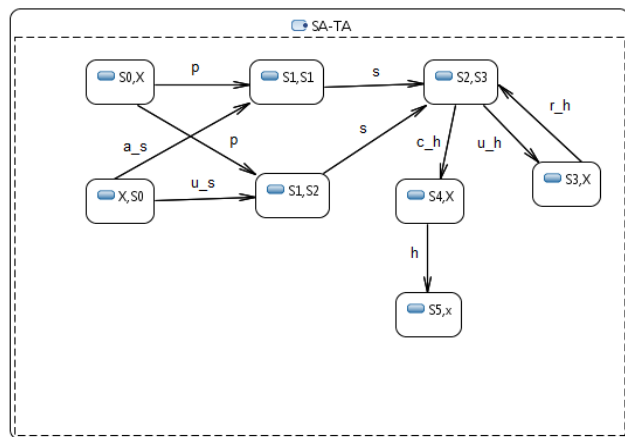
(۷) گراف مؤلفه

در گراف مؤلفه UcomponentsCD مجموعه‌ی متناهی از مؤلفه‌ها در نمودار مؤلفه UML2.0 است و Rcomposite مجموعه‌ی متناهی از لبه‌هاست که ارتباطات بین مؤلفه‌های مرکب و زیر مؤلفه‌ها را نشان می‌دهد (ارتباطات وکالتی).

در الگوریتم پیشنهادی مؤلفه‌ها در گراف مؤلفه بصورت عمق اول پیمایش می‌شوند. هر مؤلفه به صورت مؤلفه‌ی آتاماتا مدل می‌شود و مؤلفه‌های آتاماتا با SA-TA تشکیل آتاماتای تیمی می‌دهند. در صورتی که مؤلفه مرکب باشد. آتاماتای تیمی SA-TA با زیر مؤلفه‌های آن تشکیل می‌شود و آتاماتای تیمی حاصل از این زیرمؤلفه‌ها با مؤلفه‌های آتاماتا در سطوح بالاتر تعامل برقرار می‌کند. این روند بصورت بازگشتی ادامه می‌یابد تا توصیفات معماری نرم‌افزار رسمی شود. سپس نمونه‌های آزمون انتزاعی از توصیفات رسمی استخراج می‌شود. در نهایت هم نمونه‌های آزمون انتزاعی به نمونه‌های آزمون واقعی تبدیل

{ (S1, S1) s (S2, S3) }، گذار { S1, s, S2 } مربوط به مؤلفه‌ی آتاماتا Mprocess است که کنش s، نقش کنش خروجی را دارد و گذار { S1, s, S3 } مربوط به مؤلفه‌ی Mshift را دارد که کنش s، کنش ورودی است.

همان‌طور که بیان شد، در آتاماتای تیمی، کنش‌های داخلی هر مؤلفه آتاماتا منحصر به فرد هستند، بنابراین در همزمانی کنش‌های داخلی فقط یکی از مؤلفه‌ها شرکت می‌کنند و مؤلفه‌های دیگر بیکار خواهند بود. در ایجاد آتاماتای تیمی مؤلفه‌ی بیکار را x در نظر می‌گیریم و از این طریق وضعیت‌های اضافی را حذف و به نوعی با یک وضعیت معادل آنها را نشان می‌دهیم. در شکل (۵) کنش p در مؤلفه‌ی آتاماتا Mprocess یک کنش داخلی است بنابراین فقط مؤلفه‌ی آتاماتا Mprocess در همزمانی این کنش با سایر مؤلفه‌ها شرکت می‌کند.

شکل (۵): آتاماتای تیمی حاصل از سناریوی شماره ۱

نمونه‌های آزمون انتزاعی همان مسیرهای موجود در SA-TA است. که ما با در نظر گرفتن معیار شمول گذار^{۲۱} نمونه‌های آزمون انتزاعی زیر را بدست آورده‌ایم.

- (1): (S0, X), p, (S1, S1), s, (S2, S3), c_h, (S4, X), h, (S5, X)
- (2): (S0, X), p, (S1, S1), s, (S2, S3), u_h, (S3, X), r_h, (S2, S3)
- (3): (X, S0), a_s, (S1, S1), s, (S2, S3), u_h, (S3, X), r_h, (S2, S3)
- (4): (X, S0), a_s, (S1, S1), s, (S2, S3), c_h, (S4, X), h, (S5, X)
- (5): (S0, X), p, (S1, S2), s, (S2, S3), u_h, (S3, X), r_h, (S2, S3)
- (6): (S0, X), p, (S1, S2), s, (S2, S3), c_h, (S4, X), h, (S5, X)
- (7): (X, S0), u_s, (S1, S2), s, (S2, S3), u_h, (S3, X), r_h, (S2, S3)
- (8): (X, S0), u_s, (S1, S2), s, (S2, S3), c_h, (S4, X), h, (S5, X)

برای ایجاد نمونه‌های آزمون واقعی با توجه به پیاده‌سازی سیستم منابع انسانی امین نگاشتی بین رویدادهای معماری (کنش‌ها) و توابع و ساختارهای پیاده‌سازی برقرار شده است و برای نمونه آزمون انتزاعی شماره ۱ نمونه‌ی آزمون زیر بدست آمده است.

IndexAction, GetpersonenInfo, Getshift,
Calcattend, Saveatten

ماشین حالت محدود است ماشین حالت محدود مبنای بسیاری از زبان‌های توصیف معماری هستند. بنابراین، روش پیشنهادی برای اکثر زبان توصیف معماری کاربرد دارد.

روش پیشنهادی یک روش عمومی و کاربردی است که در حوزه‌های دیگر نیز می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد. روش پیشنهادی در حوزه‌ی تصدیق و تایید نیز می‌تواند مورد استفاده قرار داد.

در روش پیشنهادی، کنش‌ها را ترتیبی و پشت سر هم در نظر گرفته‌ایم، بنابراین روش پیشنهادی برای سیستم‌های همروند و موازی مناسب نیست. در کارهای آینده، آزمون نرم‌افزار این سیستم‌ها بیشتر مورد مطالعه قرار خواهد گرفت. نمونه‌های آزمون انتزاعی نیز می‌تواند ورودی به یک سیستم مدل رانده باشد و از این طریق نمونه‌های آزمون واقعی، خودکار ایجاد شوند.

می‌شوند. شبه کد الگوریتم رسمی‌سازی ترکیبی را در قسمت ضمایم آورده‌ایم.

۵- نتیجه‌گیری و کارهای آینده

روش پیشنهادی یک راهکار زیر بنایی است که زمینه را برای آزمون خودکار نرم‌افزار فراهم می‌کند. در روش پیشنهادی توصیفات ساختاری و رفتاری سیستم توسط معماری نرم‌افزار ارائه می‌شود. با استفاده از معماری نرم‌افزار، آزمون نرم‌افزار می‌تواند همزمان با فرآیند ساخت نرم‌افزار ایجاد شود بنابراین خطاها زودتر کشف می‌شوند و اصلاح آنها ارزان‌تر خواهد بود.

به دلیل اینکه، مدل‌های رسمی امکان خودکارسازی آزمون نرم‌افزار فراهم می‌کنند، بنابراین در این مقاله بیشتر روی رسمی‌سازی معماری نرم‌افزار متمرکز شدیم و از آتاماتای تیمی به سبب ویژگی‌های منحصر به فردش برای این منظور استفاده کرده‌ایم. آتاماتای تیمی یک مدل رسمی است. بنابراین ابزارهای کارآمدی برای ایجاد آن می‌توان تولید کرد که مکمل روش پیشنهادی باشد. همچنین مبنای آتاماتای تیمی

ضمایم

الگوریتم ۱: رسمی‌سازی ترکیبی

Input: Main component

Output: SA-TA of subcomponents of Main component

Function CompositeFormalism (component)

begin

SetChild={ the set of child nodes of Main component }/* this set is calculated in the first step */

while (SetChild is not empty) **do**

Let N a node in SetChild, and corresponding to the component C ;

if (the SA-TA associated to N exists, or N is a leaf node)

then

SettoFormal = SettoFormal $\cup$ {C}

SetChild = SetChild \{N}

else

CA= CompositeFormalism (C) /* calculate the SA-TA corresponding to N*/

endif

end while

CA = formalism($C_1, C_2, \dots$), where Settoformal = { $C_1, C_2, \dots$ } /* call to the function formalism in order to formalism the components in the set SettoFormal*/

return SA-TA;

end

- [5] Pressman, R S., *Software Engineering - A Practitioner's Approach*, McGraw Hill, 2004
- [6] Muccini H., Dias M., Richardson D.J., "Software architecture-based regression testing", *Journal of Systems and Software*, vol. 79, No. 10, pp. 1379-1396, October 2006.
- [7] Grant E.S., Reza H., "A method to test concurrent systems using architectural specification", *The Journal of Supercomputing*, vol. 39, No. 3, pp. 347-35, 2007.
- [8] Muccini H., Bertolino A., Inverardi P., "Using software architecture for code testing" , *IEEE Transactions on Software Engineering*, vol. 30, No. 3, pp. 160 - 171 , March 2004.
- [9] terBeek M.H., Ellis C.A., Kleijn J., Rozenberg G., "Synchronizations in Team Automata for Groupware",

مراجع

- [۱] شرفی، سید مهران، ارائه روشی جهت استخراج و ارزیابی ویژگی‌های غیروظيفه‌مندی مبتنی بر توصیفات رسمی معماری نرم‌افزار، دکتری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ۸۶.
- [2] Bertolino A., *Knowledge Area Description of Software Testing*, SWEBOOK, Joint IEEE-ACM Software Eng. Coordinating Committee, <http://www.swebok.org>, 2000.
- [3] Garlan D., Shaw M., *Software architecture: perspective on an emerging discipline*. Prentice Hall, 1996.
- [4] Legard B., Utting M., *Practical Model-Based Testing* Morgan Kaufmann Publishers, 2006.

- Computer Supported Cooperative Work—The Journal of Collaborative Computing, vol. 12, No. 1, pp. 21-69, 2003.
- [10] Zhenyi J., Offutt J., "Deriving Tests From Software Architectures", Proceedings in 12th International Symposium on Software Reliability Engineering, 2001.
- [11] Reza H., Lande S., "Model Based Testing Using Software Architecture", proceeding in Information Technology: New Generations (ITNG), pp. 188 – 193, 2010.
- [12] Garlan D., Monroe R.T., Wile D., "ACME: An Architecture Description Interchange Language". Proceedings of CASCON 97, pp. 169-183, 1997.
- [13] Sharafi M., Shams Aliee F., Movaghar A., "A Review on Specifying Software Architectures Using Extended Automata-Based Models", in FSEN 2007, pp. 423-431, 2007.
- [14] Ivers J., Clements P., Garlan D., Nord R., Schmerl B., viedo Silva J. R., *Documenting Component and connector Views with UML2.0*, Technical report, CMU/SEI, TR-008 ESC-TR-2004-008, 2004.
- [15] Object Management Group. *Unified Modeling Language: Superstructure*, Version 2.0, ptc/03-07-06, July 2003, <http://www.omg.org/cgi-bin/doc?ptc/2003-08-02>.

زیر نویس ها

- ¹ Software Test
  - ² Test Cases
  - ³ Software Architecture
  - ⁴ Labeled Transition System
  - ⁵ Model-Based-Testing(MBT)
  - ⁶ United Modeling Language
  - ⁷ Team automata
  - ⁸ Abstract test case
  - ⁹ Sequence Diagram
  - ¹⁰ Component Diagram
  - ¹¹ State machine
  - ¹² Assembly Connector
  - ¹³ Delegation Connector
  - ¹⁴ Component provider
  - ¹⁵ Component requestor
  - ¹⁶ Component automata
- ¹⁷ در این مرحله ارتباطات اسمبلی مدل می شوند و در الگوریتم رسمی - سازی ترکیبی ارتباطات وکالتی مدل می شوند.
- ¹⁸ complete transition space
  - ¹⁹ coverage criteria
  - ²⁰ Composite Component
  - ²¹ Transition Coverage
  - ²² Compositional Testing